

ΕΤΟΣ 52ον

25 Ιανουαρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (2643)

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ

*«Καί προδραμών ἔμπροσθεν ἀνέβη
ἐπί συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν»*

Στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή φαίνεται ἡ διαφορετική στάση καὶ διάθεση πού τηροῦμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀπέναντι στό Χριστό, ἀπό τήν ὁποία ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία ἢ ἡ αἰώνια καταδίκη μας. Ὁ Ζακχαῖος ζητάει ἀπεγνωσμένα νά δεῖ τό Χριστό. Γιά νά δεῖ τόν Κύριο, ἐπειδή εἶναι κοντός, σκαρφαλώνει ἐπάνω σ' ἓνα δέντρο, χωρίς νά σκεφτεῖ τίς κοροϊδίες, τά σχόλια, τήν ἀπόρριψη τοῦ κόσμου. Καί ἀπό τό δέντρο ἡ καρδιά του «πέφτει» στά χέρια τοῦ ἁγίου Θεοῦ. Ἀναγνωρίζει στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου τό Λυτρωτή τοῦ κόσμου καί Μεσσία. Ἡ καρδιά του λαμβάνει πείρα πληρώματος φωτοφόρου ζωῆς. Ὁ νοῦς του ξαφνικά συλλημβάνει κρυμμένα ἕως τότε νοήματα. Ἡ ἐγγύτητα τοῦ Θεοῦ τόν ἐμπνέει.

Ὁ φόβος τοῦ πλήθους καί ἡ ματαιοδοξία

Αὐτό πού ὀφείλομε νά προσέξουμε στήν περίπτωση τοῦ Ζακχαίου εἶναι ὅτι, πολλῆς φορές, οἱ κηλευασμοί καί ἡ κοροϊδία, οἱ μάταιοι καί ψευδεῖς λόγοι εἶναι αὐτά πού περισσότερο ἀπό κάθε τί ἄλλο ἐμποδίζουν στήν ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ. Γιά τό λόγο αὐτό ἄς ἀκούσουμε τή φωνή τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου πού λέγει: «Πρόσεχε τόν ἑαυτό σου ἀπό τά φίλτρα τῆς Ἰεζάβελ, ἀπό τά ὁποῖα τά κυριότερα εἶναι οἱ ἠλοισμοί τῆς ὑπερηφάνειας καί τῆς ματαιᾶς δόξης, δηλαδή τῆς ματαιοδοξίας. Θά μπορέσεις νά τά κατανικήσεις, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἂν θεωρεῖς τιποτένια τήν ψυχή σου καί τήν ἐξευτελίζεις καί ρίχνεις τόν ἑαυτό σου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καί Τόν καλεῖς νά σέ βοηθήσει, καί ἂν γνωρίζεις ὅτι τά χαρίσματα εἶναι οὐράνια».

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐπιμένουν πολύ στό θέμα αὐτό. Μᾶς λένε ὅτι τίς πιά πολλῆς φορές οὔτε ἡ ἔλξη τοῦ κακοῦ, στήν ὁποία ἔχουμε συνηθίσει, οὔτε ἡ ἀντίδραση πού θά συναντήσουμε εἶναι ἐκεῖνα πού μᾶς ἐμποδίζουν ν' ἀρχίσουμε μιά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

Ἡ μεταστροφή τοῦ Ζακχαίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχά. Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. **Καὶ προδραμὸν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι.** Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσηλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἰδοῦ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐστικοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

νέα ζωή, ἀλλῆ ὁ φόβος τῆς γελοιοποιήσεως, δηλαδή ἡ ματαιοδοξία, πού ἐξουθενώνει τὴν ψυχὴ καὶ τὴν εὐτελίζει. Ἡ ματαιοδοξία σκοτίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ ἔτσι αὐτὸς δὲν μπορεῖ, ὄχι νὰ ἀνέβει σ' ἓνα δέντρο γιὰ νὰ δεῖ τὸ Θεό, ἀλλῆ δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίσει τὸ Θεό.

Ὁ ματαιόδοξος εἶναι ἐντελῶς ὑποταγμένος στὴν κρίση τῶν ἀλλῶν. Ἡ συνείδησή του σιωπᾷ τελείως μπροστά στὴ φωνὴ τοῦ πλήθους. Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ παραμερίζεται. Ὁ Θεός εἶναι μακριά, ἀθέατος, ἐνῶ τὸ πλῆθος εἶναι κραυγαλιεὸ καὶ ἀλληλοζωνικό καὶ ἀπαιτεῖ ὑποταγὴ καὶ συσχηματισμό. Μὲ τὸ νὰ ἀποδεχτοῦμε νὰ ζήσουμε σ' ἓναν ἀλλόκοτο κόσμο προσποίσεως καὶ ψεύδους μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ εἴμαστε κοινωνικά ἀποδεκτοί, μὲ τὰ μέτρα καὶ τὰ κριτήρια τοῦ κόσμου, μεταμορφώνουμε τὴν πραγματικότητά σὲ αὐταπάτη. Ἡ ματαιοδοξία δὲν ἀποστερεῖ μόνο τὸ οὐσιαστικό περιεχόμενο αὐτοῦ πού κατέχουμε, ἀλλῆ μᾶς ἀφαιρεῖ καὶ ὅ,τι ἔχουμε.

Στὴν ματαιοδοξία ὑπάρχει καὶ μιὰ ἀλλῆ καταστρεπτικὴ δύναμη: ὁ ματαιόδοξος προσκολληταὶ στὰ ἐξωτερικὰ τεκμήρια καὶ στὴν ἀπατηλὴ ἐμφάνιση. Ἡ κρίση τοῦ Χριστοῦ ἀνασκαλεῖ τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ἀδιαφορώντας καμιά φορά γιὰ τὰ πιὸ πειστικά ἐπιφανειακά τεκμήρια προκειμένου νὰ διεισδύσει στὸ βάθος, πίσω ἀπ' αὐτά, πέρα ἀπὸ τὰ φαινόμενα.

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Κυρίου

Ὁ Χριστός, πού βλῆπε τὴν καρδιά τοῦ Ζακχαίου, ἐπισκέπτεται τὸ σπίτι του καὶ γίνεται δεκτὸς μὲ σεβασμό καὶ πολλὴν χαρὰ. Αὐτὸς ὁ σεβασμὸς στὸ Θεό, αὐτὴ ἡ χαρὰ νὰ ζεῖς μέσα στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, διακηρύσσεται στὴ ζωὴ τοῦ Ζακχαίου μὲ τὴν ἀληθινὴ μεταστροφή του, μὲ τὴν πράξη μετάνοιάς του, πράγμα πού σημαίνει μιὰ ἐντελῶς καινούργια κατεύθυνση στὴ ζωὴ του. Καὶ εἶναι ἀκριβῶς αὐτό

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῆς πόλεως Ἱερικῶ. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος πού ὠνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καί πλούσιος, καί ζητοῦσε νά ἰδῆ ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἀλλά δέν μποροῦσε ἀπό τό πλῆθος διότι ἦτο κοντός τό ἀνάστημα. Ἔτρεξε λοιπόν ἐμπρός **καί ἀνέβηκε ἐπάνω σέ μιά μουριά, διά νά τόν ἰδῆ**, διότι ἀπό ἐκεῖ ἐπρόκειτο νά περάσῃ. Ὅταν ἔφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τό μέρος αὐτό, ἐσῆκωσε τά μάτια του καί τόν εἶδε καί τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νά μείνω στό σπίτι σου σήμερα». Καί κατέβηκε γρήγορα καί τόν ὑποδέχθηκε μέ χαράν. Ὅταν εἶδαν αὐτό, ὅλοι παρεπονοῦντο καί ἔλεγαν, «Εἰς τό σπίτι ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει νά μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθηκε καί εἶπε εἰς τόν Κύριον, «Τό ἥμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχοὺς καί ἐάν μέ δόλιον τρόπον ἐπῆρα ἀπό κάποιον τίποτε, θά τοῦ τό ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἐγίνε σωτηρία σέ τοῦτο τό σπίτι, διότι καί ὁ ἀνθρώπος αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νά ἀναζητήσῃ καί νά σώσῃ τό ἀπολωλός».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πού ἀναγνωρίζει ὁ Χριστός ὅταν ἰλέγει: «καί αὐτός υἱός Ἀβραάμ ἐστί». Νά γιατί «σωτηρία τῶ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο» καί τά πάντα ὑπερέκλυσε ἡ χαρά.

Ἡ περίπτωση τοῦ Ζακχαίου μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ πίστη στό Χριστό μᾶς καθιστᾷ ἀμέτρως τοιμηρούς. Γι' αὐτό ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἰλέγει ὅτι «τό μωρότερον τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί». Ὅ,τι φαίνεται στό «νοῦ τῆς σαρκός» (Κοῖ. 2,18) ὡς τέλεια μωρία, αὐτό γιά τοὺς πιστοὺς εἶναι σοφία καί δύναμη, ζωὴ καί φῶς (Α΄ Κορ. 1, 18-30· Κοῖ. 2,14).

Ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ

Ἄν θέλουμε νά προσέχουμε σ' ὅ,τι ἴλενε οἱ γύρω μας, ἄς τό κάνουμε μόνο γιά ν' ἀκούσουμε τή φωνή τοῦ Θεοῦ. Ὅταν θέλουμε νά καταλάβουμε ποιός εἶναι πράγματι ὁ ἀνθρώπος, πρέπει νά κοιτάξουμε τό Χριστό, τό Χριστό τῶν Εὐαγγελίων, τό Χριστό τοῦ ὄρου τῶν Ἐλαιῶν, τό Χριστό ἐπάνω στό Σταυρό, τόν Ἀναστημένο Χριστό καί τόν «Υἱόν τοῦ Ἀνθρώπου καθήμενον ἐν δεξιᾷ τῆς δόξης τοῦ Πατρός». Αὐτός εἶναι ὁ μόνος τρόπος ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τό φόβο τῆς κοινῆς γνώμης, ἀπό τή δουλοπρέπεια πού ματαιώνει τήν προσπάθεια νά βροῦμε τό θάρρος καί τήν εὐκαιρία ν' ἀνανεώσουμε ἀληθινά τή ζωὴ μας. Τότε μόνο μποροῦμε νά ἀκούσουμε τή φωνή τοῦ ζῶντος Θεοῦ καί νά ζοῦμε μέ πληρότητα καί ἐλευθερία. Ὁ Θεός πάντοτε συγκαταβαίνει πρὸς τήν ἀμάθειά μας καί τίς δυσκολίες μας. Δέν ἐξουθενώνει τήν παρηγορία μας, ἀλλᾶ συμπάσχει μαζί μας καί σπεύδει πρὸς συνάντησιν καί ἀπάντησιν μας.

† Ὁ Φ.Ἀ.

25 Ιανουαρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ)
Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου († 390).
Ήχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ΄ 26 - π΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Φεβρουαρίου, (ΙΖ΄ Λουκᾶ) Τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου.
Ἀπόστολος: Ῥωμ. π΄ 28-39 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

ΤΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἕνας ἀπό τούς τομεῖς δραστηριοτήτων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἶναι καί τό Θεολογικό τῆς Οἰκοτροφείου (στήν περιοχή τοῦ Καρέα), στό ὁποῖο διαμένουν πάνω ἀπό 50 φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἡμεδαποί, ὁμογενεῖς καί ἀλλοδαποί (κυρίως ἀπό χῶρες τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς). Τό Οἰκοτροφεῖο πρόκειται νά μεταστεγαστῆ στό ἰδιόκτητο κτίριο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πλησίον τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τό ὁποῖο γιά τό λόγο αὐτό ἀνακαινίζεται. Τό κόστος, ὅμως, τῆς ἀνακαινίσεως εἶναι δυσβάστακτο γιά τόν ἱεραποστολικό ὀργανισμό τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὕστερα μάλιστα καί ἀπό τήν πρόσφατη πολυδάπανη ἀνακαίνιση τοῦ ἱ. Προσκυνηματικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά συνδράμουν οἰκονομικά στήν προσπάθειά μας αὐτή, παρακαλοῦμε νά ἀποστείλουν τή χρηματική τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρή κι ἂν εἶναι, στή διεύθυνση: Ἀποστολική Διακονία, Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα, ἢ νά τήν καταθέσουν στό λογαριασμό 146/558002-18 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, μέ τή σημεῖωση, καί στίς δύο περιπτώσεις, γιά τήν ἀνακαίνιση τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210-7272323.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>